

og man vilde altsaa netop være gaaet i den Retning, som den ærede Ordfører og Lands-
thingsudvalget have ønsket, og jeg er ved-
blivende af den Mening, at det var ønskeligt
at komme i den Retning. Men i det andet
Ting er man ikke af den Mening; der
mener man, at der kunde være Grund til at
sætte en Præmie for korte Telegrammer og
indrette Taxten derefter. Man lægger ikke
særlig Vægt paa den finantsielle Balance,
der som sagt er sørgelig nok, idet den giver
et Understud af 219,000 Kr. — Jeg skal
tillade mig at bemærke, hvad den ærede Ord-
fører ogsaa rørte ved, at selvfølgelig ere
Forholdene ved Telefonvæsenet til stor Gene
for Telegrafvæsenet. De private Telefoner
brede sig over hele Landet, og den ærede
Ordfører ønskede, at man skulde gjøre No-
get for at komme ilag med dem og, om jeg
forstod ham ret, føre dem over paa Statens
Gaand. Jeg tror ikke, det er en let Op-
gave at løse nu, efter den Udbredelse Tele-
fonen har faaet; den vilde have været
lettere at løse for nogle Aar siden. Jeg
maa maasse tillade mig at bemærke, at In-
denrigsminister Steel under 8de December
1883 fremsatte et Forslag, som netop gik i
den Retning, at Staten skulde overtage eller
faae Eneret til Korrespondance gennem Tele-
graf og Telefon, men Forslaget blev ikke
fremmet; det kom ikke langt, det blev i Lands-
thinget. Jeg tror, det vilde have været
lettere at gennemføre det den Gang end nu.
Smidlertid skal jeg gjerne tage Sagen under
Overveielse, men jeg tror, det vil være over-
ordentlig vanskeligt at komme til en tilfreds-
stillende Ordning i den Retning. Det ærede
Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) mente,
at det, at Telegrafvæsenet gav Understud,
ikke burde komme Bestillingsmændene tilstade
ved Fastsettelsen af deres Lønning; det
samme Standpunkt har jeg høvdet, og jeg
haaber, at det ved Lønningsloven vil lykkes
tildels at gennemføre det. Smidlertid er
det en Svagheit for en Institution, at dens
Indtægtsbalance er mindre heldig. Det
ærede Medlem nævnte, at Telegrafbudene
ikke ere optagne paa Lønningsloven; men
det vil være bekjendt, at disse Folk lønnes
af Medhjælpssummen, og det er derfor langt
lettere at komme til en Lønningsforbedring
for deres Vedkommende, idet det kan ske ved
Finantsloven. Jeg har naturligvis ikke No-
get inod, at naar Telegrafetaten i det Hele
taget faar nogen Forbedring — om der er
Udsigt til en virkelig Forbedring, skal jeg
lade staa hen — det da ogsaa kommer Bu-
dene tilgode, navnlig med Hensyn til Alder-
domsforsørgelsen, som ogsaa har Betydning
for disse.

Th. Nielsen: Den ærede Finantsmi-
nister vil vel undskyldte, at jeg, fordi det
har været Tilfældet i den største Tid af mit
Rigsdagstliv, at vi have haft en regelmæssig
Finantsloov, havde den ustyldige eller maaste
feilagtige Ide, at vi dog en Gang igjen
vilde vende tilbage til regelmæssige Til-
stande. Jeg tænkte overhovedet slet ikke, om
jeg saa maa udtrykke mig, i dette Dieblif
provisorisk. Der synes i den Udtalelse, der
kom fra den ærede Minister, at ligge en Er-
kjendelse af, at den Finantsloov, som Mini-
steriet selv laver, dog ikke i alle Maader er
saa god som den, der vedtages af den sam-
lede Lovgivningsmagt, men jeg skal ikke
komme nærmere ind paa det.

Finantsministeren (Strup): Det
forekommer mig dog ellers at være let for-
staaeligt, at naar en særlig Lov, der ordner
et eller andet viit bestemt Anliggende, hen-
viser til Finantslovens Bestemmelser, som
fremtidig foretagende Tillæg til eller Foran-
dring i den bestaaende Lov, er det ikke til-
strækkeligt, at en saadan Forandring i det
Bestaaende bliver godkjendt af hver af Rigs-
dagens Afdelinger for sig, men at denne efter
selve Hovedlovens Bydende maa være ved-
taget paa Finantsloven, det forekommer mig
at være let forstaaeligt. Jeg forstod det
ærede Medlem saaledes, da han før udtalte
sig, at denne Udvidelse af Klasseotteriet nu,
saaledes som han haabede, maatte finde Sted,
da baade Landsthinget og Folkethinget havde
udtalt sig for den, dertil svarede jeg: Det
er ikke nok, dertil behøves en Finantsloov, og
jeg opfordrede det ærede Medlem til at gjøre
Sitt til, at vi fik en Finantsloov.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig,
sluttedes Forhandlingen, og man gik til Af-
stemning, hvorved

Ændringsforslaget under Nr. 1 til
§ 2:

II. A. 2. (Veieindtægten af Strand-
marken ved Charlottenlund). (Det. Nr. 1).
Finantsministeren, tiltraadt af Flertal-
let (Ahlefeldt-Laurvig, Blom, Carsten-
sen, F. Dannelskjold-Samsøe, Suel, Madsen,
Moltke, W. Petersen, Bloug, Schlegel og
Lugen):

Summen 47,783 Kr. 55 Ø. nedsettes
med 430 Kr.

vedtoges med 41 Stemmer mod 9.

Den saaledes ændrede § 2
vedtoges uden Afstemning.